

El Baix Penadès

Setmanari autonomista

SURT ELS DISSAPTES.

Preus de subscripció

VENDRELL, trimestre.	1 ^a	Ptas
FORA, id.	1 ^a 25	»
EXTRANGER, id.	2 ^a	»

Número corrent, 10 cèntims. Atrassat, 20 id.

Redacció y Administració

Plassa Pi Margall, número 2.

Anuncis á preus convencionals. Remittits: 10 cèntims línia

No s'admeten escrits sense firma

NO'S TORNAN ELS ORIGINALS

Empori Musical de A. BADIA

Cort, 31 y Concellers, 10
Vilafranca del Penadès

ACREDITAT ESTABLIMENT DE MÚSICA

Dipòsit dels célebres pianos y armoniums **Ortiz y Cussó**

500 pessetas al que presenti pianos de fabricació espanyola mellors qu'aquesta marca

Pianos casi nous d'ocasió y lloguer

Música

Grans existències

Accessoris

Gran varietat

Especialitat de la casa: AFINACIONS Y REPARACIONS

Taller especial únich en la comarca — La casa garantisa tots sos treballs

Única casa en aquesta comarca que té crèdit obert en las importants casas editorials

DESSY (S. en C.) y DOTESIO (S. A.)

Per los encàrrechs en aquesta vila, dirigir-se á la impremta Ramon Germans y Nebot, Plassa Pi Margall, 2.

F. Ribas Cisco Rabosa

RECADER

Pren encàrrechs de tota mena del Vendrell á Barcelona, y de Barcelona al Vendrell.

Se reben els encàrrechs:

Al Vendrell: carrer de St. Sebastià (Muralla), 1.

A Barcelona: Rambla de las Flors, 15, porteria; ahont hi trobaran cada dia ous frescos, y Passeig de Gracia, 58, taberna.

PRESTAMS

Hi ha pera prestar á primera hipoteca, de 5000 á 50000 pessetas.

Informarà l'advocat d'aquesta vila D. Francisco Vidal y Socías, carrer de Sant Sebastià, 16, primer.

Llibreria Se ven una magnífica llibreria de no-guera y xicanda. Se cedirà acomodo.
Pera informes á la Administració d'aquest setmanari.

Senyoras — Modistas
Se ha rebut ja la important revista

The Lady

catàleg de confeccions per la vineta primavera
Sis rals exemplar

Tots els mesos "Modas de Butterick"

20 cèntims el número

Suscripció á todas las publicaciones de modas

Ultimas novetats en postals ilustradas

Ramon Germans y Nebot Plassa Pi Margall, núm. 2

Al vol

El banquet que are fa pocs dies va dedicarse al humanista dramaturg Ignasi Iglesias ab motiu del grós éxit de sa darrera obra teatral, ha portat com de la mà el fer una manifestació que segurament estava en el pensament de tots els que de coses literaries se preocupen. En ell digué l'Iglesias unes paraules iniciadores d'ofertiment d'aquell lloc d'honor per el gran Guimerà (á qui tal volta ha entrevist dibuixantse en el ample front una arruga de pesar), y desde aquell moment ha sigut continua la intervenció de la plana major de la juventud intelectual, eucarint la necessitat y la obligació que Catalunya té d'honorar al gradiós poeta y genial autor dramàtic.

Si una figura hi ha que sobresurti en el resorgiment de la personalitat de la patria nostra, aquesta és la del Angel, com se'l anomena familiarment aquí; ell fou dels precursors del moviment actual, quina actuació era allavors més difícil. En les planes del seu diari *La Renaixensa* hi vessava els entusiasmes que sentia per les glories de Catalunya-estat independent, y pe'ls reis y ls grans homes que la feren forta y esplendorosa. No creient en la evolució de la política centralista ha estat sempre refractari á les intel·ligències ab els homes d'allà; y en la seva austeritat hi poden apendrer tots els polítics catalans; com la seva rectitut pot servir d'espill á tots quants per Catalunya desitjan una integral autonomia, qui sigui un retorn á la llibertat de que era empori aquesta terra.

En discursos y en articles l'Angel Guimerà ha fet sentirnos la grandesa de la patria ab esgarrafances de dolor y ab tremolors d'entusiasme.

me. Les imatges lluminoses qui esmalten les seves obres enlairantles, tenen la forsa suggestiva de encendrer l'amor patri en els cors condormits, y arborar en flames els dels entusiastes defensors de les reivindicacions catalanes. Perque'ls discursos del Angel, fos quin fos el motiu perque'ls lingües de dirlos, se li tornaven sempre cants á la patria, com si sentís la pruitja d'empellar al auditori el fervor de la seva ànima vessanta de passió per Catalunya.

L'obra teatral de 'n Guimerà es prou gran y està tant estesa per dintre y fóra de Catalunya que no necessita encomiarla. El teatre és, afortunadament avuy encara, un poderós element de divulgació d'art, y lo que per medi del llibre és patrimoni d'uns pocs en cada població, és mitjansant el teatre, del domini del públic qu'en ell se congrega pera fruir les bel·leses ab que l'autor, en hores de santa inspiració, ha omplenat les planes del llibre, qui després se destrí en forma viva dessobre un escenari.

Cal no més esmentar les obres de 'n Guimerà, pera que en la imaginació del poble se hi presenti la figura del autor encarnant els héroes dels seus drames. Said, Mossen Janot, Manelic, el Rey monjo y el Rey boig, y tants altres han fet vibrar l'ànima catalana posant, com en un sagrari, el nóm del autor en el pensament de tot el poble.

Catalunya déu á 'n Guimerà la gloria d'haver passat les fronteres la llengua catalana, estenent la seva fé d'ecsistencia per tot el món ab la parla vigorosa del pastor qui mala llops feréstegs en les montanyes, y llops humans en les terres baixes.

En aquest aspecte, doncs, l'homenatge que se li prepara no será més que un petit reflecte de la veneració y estima en qué se'l té arreu de aquesta terra.

Si el Guimerà trágic és gran no ho és menys el poeta. La seva labor poética, inconfundible ab la de cap altre escriptor, és un monument aixecat pera gloria de les lletres catalanes.

La robustesa de les seves estrofes, cisellades á la perfecció, y mantenint sempre'l regust del ambient descrit; les dificultats, vensudes sempre, dels assumptes per ell tractats; els pensaments vibrants, les tendreses acumulades en una frase, en una paraula; la inspiració, en fi, mai estroncada de la seva obra en general, l'han fet no ja un genial poeta català, sino el poeta de Catalunya.

La nostra vila, que si no pot contarlo com á fill inscrit en els seus registres, pot vantar-se de esser seu tot lo que ell té de català, no pot menys que sentirsen satisfeta de que'l jovent intelectual vulgui honorarlo en vida al nostre Angel.

Nosaltres, els que'ns havem emocionat ab les creacions guimerianes; els que al passar per davant de casa seva una forsa superior fa mirar-nos la entrada aont ell jugava a boles

«y recorda els reguerons
hont feya bó de matar»

al retornar per primera volta al quedar sense pares ni germans; els que a la vista de la galeria emporxada de les golfes pensém ab tristesa en la fredor que sentia al exclamar en plor:

«Sols, vos y jo, la serventa
torném al casal antich»,

sentim com si fos quelcom de cosa nostra l'homenatge que Catalunya rendirà al patriota de cor, al dramaturg eminent, al inspirat poeta.

El Vendrell, n'estém segurs, no ha de faltar al homenatge.

FRIS.

Sobre'l contracte de treball

El contracte de treball ha existit sempre. Fins en l'esclavitud, que considerà a l'home «cosa», l'amo no per necessitat jurídica, sinó per la conveniència y utilitat, se veia obligat a mantenir a l'esclau. Totes les formes de salariat, fins les més tranzitories y precaries constitueixen «juridicament» un contracte gràcies al qual un s'obliga a entregar una quantitat a cambi d'un servei.

S'ha de convenir que al parlar en aquests termes de contracte, parlem el llenguatge jurídic tradicional que suposa la plena llibertat dels contractants. Però aquesta llibertat es teòrica y un xic imaginària. Es com la llibertat que tots tenim de menjar: Si menjó es perquè vull, dochis si no vull menjar tot lo del món serà impotent pera torcer la meua resolució. Però dintre meu hi ha tota una naturalesa que vol viure y que m'impulsa a menjar ab una forsa irresistible que esmicola la meua llibertat.

L'home que deu procurar-se'l pa de demà, es un obligat a vendre'l seu treball al preu que vulguin donar-ne, perquè ell no té condicions ni medis de avaluar lo que té precisió d'entregar a plas fide. L'avaluació del treball en el règim tradicional del salariat, depen leix casi exclusivament de la concurrencia dels que lloguen el treball d'altri. El treball resta en el desenrotllament de la concurrencia un element bastant passiu.

Així, explica que'l contracte de treball sigui (en l'actualitat jurídica present), de plas breu, de forma verbal, de simplicitat de condicions y d'organització embrionaria en las lleis civils actuals.

Si exceptuem algunes formes de contracte de treball de la vida rural y dels serveis mercantils y industrials superiors, el contracte de treball es per dies, setmanas ó mesos. Són ben comptats els casos d'extendres a plasos més llargs. L'estipulació's fa de paraula, sense altres pactes que temps y preu. El «Código Civil Español» dedica cinc articlets del «Libro 4.º, título 6.º Capítulo 3.º» a nostra materia. El títol del capítol diu així: «Del arrendamiento de obras y servicios» y la Secció primera té'l subtítol: «Del servicio de criados y trabajadores asalariados». Y tot plegat forma part del títol sisé destigat al contracte d'arrendament. Els cinc articlets venen copiats en la nota al peu (1) No necessitem gaires comentaris

(1) 1.583. Puede contratarse esta clase de servicios sin tiempo fijo, por cierto tiempo, ó para una obra determinada. El arrendamiento hecho por toda vida es nulo.

Art. 1.584. El criado doméstico destinado al servicio personal de su amo, ó de la familia de éste, por tiempo determinado, puede despedirse y ser despedido antes de esperar el término; pero, si el amo despide al criado sin justa causa, debe indemnizarle pagándole el salario devengado y el de quince días más.

El amo será creído, salvo prueba en contrario:

1.º Sobre el tanto del salario del sirviente doméstico.
2.º Sobre el pago de los salarios devengados en el año corriente.

Art. 1.585. Además de lo prescrito en los artículos anteriores, se observará acerca de los amos y sirvientes lo que determinen las leyes y reglamentos especiales.

Art. 1.586. Los criados de labranza, menestrales, artesanos y demás trabajadores asalariados por cierto término para cierta obra, no pueden despedirse ni ser despedidos antes del cumplimiento del contrato, sin justa causa.

Art. 1.587. La despedida de los criados, menestrales, artesanos y demás trabajadores asalariados; á que se refieren los artículos anteriores, da derecho para desposeerles de la herramienta y de edificios que ocuparen por la razón de su cargo.

pera demostrar que es poc y dolent lo que tenim legislat en materia de contracte de treball. Voldria que algún jurista sapigués explicarme la raó de les dues injustícies de l'article 1584 sobre tot la del paragraf primer.

Un altre dia podrem parlar de les reformes legislativas d'alguns països estrangers ab relació al contracte de treball. Algunes constitueixen millores innegables.

No es que jo pensí que l'organització de un modern contracte de treball depengui exclusivament ni sisquera principalment de la llei. Les lleys no creen per elles soles res. Tot lo més que fan es de canals, es a dir, condueixen. Però pera aconduir aigua, es de primer precís que la aigua existexi. Donchs perquè sigui possible un modern contracte de treball, es precís que's formin aquelles condicions socials que han de esser las futuras bases d'un contracte equitatiu.

Pera que'l contracte de treball sigui just (vul dir «socialment» just, no legal), es precís que á sa formació, a son naixement se substitueixi la llibertat jurídica convencional present, per una ponderació de forces que posin en igualtat de condicions jurídiques als contractants. Y pera que la justicia inicial de contracte's realisi es necessari que son desenrotllament estigui assegurat per forces recíproques suficients que assegurin el compliment.

Ni una ni altre d'aquestes dues condicions necessaries pera crear un modern contracte de treball, poden obtenirles els assalariats, sols, isolats. Poden obtenirles no més per l'associació. L'associació de «tots» els assalariats d'un ofici, ab conciencia clara del fi primordial de l'unió de tots els professionals, ab direcció técnica intel·ligent, es l'organisme indispensable, sense'l qual es imposible somniar un contracte de treball veritablement modern y just.

Seria dogmatitzar prematurament—y massa y prou que en sofrim tots de doctrinarismes, dogmatismes y apriorismes—voler fantasiar respecte a com serán, quinas formes tindrán els moderns contractes de treball. Jo crec que tindrán mil formes diferents segons els oficis, els llocs, els temps y mil circumstancies diferents. Els fets y les necessitats els imposaran.

En el «rapport» que M. Groussier feu davant de l'«Association Nationale Française pour la Protection des travailleurs» ab motiu del dictament de la Comissió parlamentaria del Codi Civil en la sessió de 18 de Desembre de 1907, deia:

«No vaig tant lluny com M. Perea en lo que fa referència al contracte col·lectiu; jo no voldria que fos tancat dins regles jurídiques que podrien impedir que's desenrotllés. Es una materia que encara no coneixem; deixem a totes les influencies econòmiques el cuidado de constituir y desenrotllar aquest contracte nou».

Y en el curs de l'enquesta en Groussier representa molt més fortament que'l prudent professor Perea l'esperit reformador.

Es que'l contracte col·lectiu de treball deu tenir oberta la porta de la llei, però aquesta no deu desde'l primer moment galvanitzar-lo, sinó deixar que l'acció dels fets vagi creant una riquíssima varietat de formes y matisos que dibuixin futures organitzacions de treball.

La feina útil en aquets moments, en aquets països, es preparar opinió, fer ambient. Les associacions de joves aficionats als estudis socials, podrien fer una feina útil; preparar treball per una reforma dels articlets del Codi Civil.

Caldria estudiar molts materials elaborats a l'estranger. El Codi alemany (Llibre II, secció 7, tít. 6, articles 611 al 631); la llei holandesa de 13 de juliol de 1907 completant els articles 1637-38 y 39 del Codi Civil; el Codi Civil Suís, tít. 35, articles 1369-1404; la llei belga de 10 de mars de 1900 sobre'l contracte de treball; el projecte sobre contracte de treball depositat a la Cambra francesa'l 2 de juliol de 1906; els projectes de reforma dels articlets del Codi Civil francès (1779, 1341, 387, 1313, 1780, 1781, 2101); les discussions y «rapports» respecte d'aquests projectes y l'interessant bibliografia respecte dels mateixos. Podrien demanar-se informes a les Societats professionals del nostre país. Es a dir, podrien preparar-se materials y formar-se ambient per obrir el camí d'algunes reformes legislatives que en fret se perdrien en el buid y que de preparar-se podran esser intentades ab alguna esperança de resultat.

Aquesta acció es d'una gran conveniència pera la producció y pera les relacions entre'ls productors.

L'assalariat insolat com a contractant del seu treball es un contractant ventajós per qui'l té de contractar. Mes el seu isolament es un perill formidable. Es pasta abonada pera totes les perturbacions, inseguretats y conflictes; es la primera materia de totes les més estèrils y inútils conflagracions.

Es lo que passa en altres ordes de relacions humanes. La solvencia individual ó colectiva, moral ó económica, presta autoritat, forsa y exigència en el tracte, però dona en qui tracta garanties y seguretats de compliment. Del mateix modo'l contracte de treball fet a l'ampar d'una gran Associació professional dels Assalariats seria una immensa garantia de millor condicions pera aquests, però, a la vegada y a mida que aquestes associacions augmentessin en forsa moral y económica, aumentaria la normalitat y seguretat en les relacions entre'ls elements de la producció.

Dificulta aquesta solució, l'estat d'esperit de les classes treballadores y de les patronals.

Les associacions de treballadors en aquest país són més que permanents y definitives agrupacions dels assalariats per la lluita conscient a l'objecte de millorar la sort de tots, reunions tranzitories y passionals que passen d'inaccions llarguissimes a accions de vegades promptes y poc meditades. Els falta sobretot aquell esperit de persistència, de perseverancia y de continuïtat en el propòsit d'enfortir la associació y no comprometre mai la seva vida per res. Quan a les associacions actuals succeeixin Associacions ab aquest esperit conscient, existirán els orguens elementals del nou contracte del nou treball.

Y serà també precís una remoció mental en la psicologia del patronat. Encara'l nostre patró té l'estat d'esperit del patró anglés de 50 anys en darre-ra, aixó es, es enemic de l'associació obrera que creu pertorbadora de la economía d'un país. Jo crec infinitament més pertorbadora la desorganització obrera ó una deficient organització, que una forta organització obrera. Una forta organització obrera es una normalització de les relacions entre'ls actuals elements de la producció.

L'evolució, doncs, dels ideals y sentiments de les classes productores, preparara l'adveniment d'un nou y més just contracte de treball.

JAUME CARNER

De Teatre

Ab veritable éxit va debutar diumenge la companyia de sarsuela que aquesta Cuaresma actuarà en el teatre del Casino Circo; y l'éxit era de prevenir, car el quartet que aguanta'l pes de la companyia se compona d'artistas de cartell, de reconegut mèrit dintre'l seu gènere, y són les típies senyores Miquel y Grillo y ls senyors Casañas, tenor; Marín, barítono, y Torón, baix; actuant de mestre concertador el senyor Barceló.

A la tarda, en el preludi de *Campanone*, el públich ja va poguer jutjar sobre'l mèrit del senyor Barceló; l'orquestra de nostra vila estava desconeguda. La interpretació que's va donar a l'hermosa y coneguda sinfonia de l'obra den Mazza, ab aquelles gradacions de sonoritats y colorit, denotava la fermesa d'una batuta empuñada per la destra mà de un mestre de debó. El públich premià la primorosa feina del mestre y de la orquestra ab un entusiasm y llarch aplaudiment.

La execució de l'obra no va desmereixer en res. Tots els intérpretes escoltaren particularment y en conjunt ben merescuts aplaudiments, especialment la senyora Grillo, que va esser ovacionada després del rondó del tercer acte. Molt bé'l senyor Casañas en las cavaletas, y ls senyors Marín, Torón, senyora de Luna y demés intérpretes.

Un altre éxit pera la companyia va esser *La tempestad*, que's va representar a la nit. En ella'l barítono senyor Marín s'hi feu aplaudir de debó en el conegut «monólech» ó romansa del primer acte, que va dir admirablement.

El quartet ab que acaba'l primer acte va valdre una ovació a les senyores Miquel y Grillo y senyors Casañas y Marín, de la qual ne va participar també'l mestre senyor Barceló, tenintse que presentar tots a les taules per rebre els aplaudiments del públich; quina ovació's va repetir tant ó més entusiasmàticament després del concertant del segon acte, ab cridada també del mestre a l'escena.

Vaya un concertant més brillantment portat. El senyor Barceló se va ben conquerir aquells entusiàstics aplaudiments.

Els chors forsa ajustats, y l'orquestra, com hem dit ja, cumplint de sobres.

Ah!, el tenor cómic Sr. Espiu, és un tenor cómic ab veu, cosa no molt corrent entre'ls del seu gremi.

En resum: el debut, un èxit dels bons pera tota la companyia.

Dijous a la tarda, festivitat del 4 de Mars, va representarse *El diablo en el Poder*, obra que per la seva galanura y finesa de llenguatge requereix que els seus intèrpretes sien bons actors, y aquesta qualitat la posseïxen les primeres figures de la companyia. Se distingiren en primer terme, tant en la declamació com en el cant, les senyores Miquel y Grillot y l' senyor Marin, que mereixia se li hagués aplaudit la romansa del primer acte, per la manera correcta y acabada ab que la va dir. Arrodoniren el bon conjunt que l'obra obtingué, la senyora de Luna y ls senyors Torón y Espiu y demés intèrpretes.

A la nit se va cantar *La conquista de Madrid*, quin primer acte, quasi tot ell música, va esser un seguit d'aplaudiments pera tots els seus intèrpretes. Número cantat, número aplaudit. Les senyores Miquel y Grillot, els senyors Marin, Casañas, Espiu, Torón, chors, tots escoltaren entusiàstics aplaudiments; pero ahont el públich se sortí de mare va esser en el duu de tenor y barítono: en ell els senyors Casañas y Marin rivalisaren en quí emetiria ab més fermesa les valentes y dramàtiques notes d'aquell duu guerrer, al final del qual el públich esclatà en una sorollosa ovació, que obligà als cantants a repetir el final pera acallar els aplaudiments.

Y aquí acabariem, ja que ls altres dos actes son mancats de tota bellesa artística y de poch llumina per ls cantants, si no fos que volem dir que algunes escenes foren dites d'una manera desastrosa, y que lo menys que's pot demanar a un actor és que sàpiga el paper. Ens sembla.

El mestre y la orquestra, tant a la tarda com a la nit, molt bé.

RODAMON.

D'un amic suscriptor hem rebut lo següent per sa inserció:

«En nom del bon sentit demano als meus consocios del Casino Circo, concurrents al teatre, que no siguin tant exigents y s'abstinguin d'advertir al apuntador quant els sembla que l'enten massa. Apart de que no són nosaltres els que devem avisar-lo, entenc que l'apuntador actual no mereix cap censura per ecedir-se de veu.

Lo que hi ha és que pot molt ben aconsellarse als directores de companyia de sarsuela gran, posin las obras que més sàpiguin els artistes, sense mirar si es més ó menys bona. Mes satisfet se sur del teatre pe'l bon treball de la companyia que per l'obra qui's representa. Ja totes ens son iguals després de trenta anys d'esser estrenadas. El teatre ha caminat molt d'allavors ençà, y més interessa la execució que lo que pugui dirnos l'obra.»

Té rabó el comunicant: la veu de l'apuntador, millor dit, *apuntadora*,—ja que's tracta d'una simpática consuetud—no havia traspasat encara de les *candilejas* cap enfora, fins que va trobarse ab algun actor que, com hem dit, no sabia una paraula del paper, y per aixó se sentia la seva argentina veu.

CRONICA

Entre'ls elements literaris de Barcelona se agita l'idea de dedicar un grandíus homenatge a l'eminent poeta y dramaturg don Angel Guimerà.

Nostra vila, com diu molt bé «Fris» en el *Al vol* del present número, no pot menys que sentirsen satisfeta del susdit homenatge; es més, deu adherirshi ab efusió y entusiàstic, deu estarhi dignament representada, ja que l'insigne Guimerà, si bé materialment no va neixer en nostra vila, en ella hi passà l'infantesa, per nosaltres foren ses primeres afecions y amors, per nosaltres les primícies del seu estre poètic, ell fou el President obligat del certamen literari que fa vint anys celebrà nostra vila, y en ella conserva encara la casa pairal y'l patrimoni del seu pare, que visita sovint, y al Vendrell ha

dedicat belles estrofes, entre elles un sentit plany, dedicat a la luctuosa jornada del 4 de Mars de 1874 que's cantava avans en els aniversaris de la mateixa; posat en música pel pare de nostre també estimat compatrici l' eminent violoncellista Pau Casals.

Per tots aquests motius, creyem que nostre Ajuntament, en nom de tot el poble, deu adherirse a l'idea del homenatge, y si aquest s'arriba a realisar, com es de creure, convocar a tots els elements que entre nosaltres representin quelcom, pera tots junts demostrar l'orgull y satisfacció que ls vendrellenchs sentim per una de les més llegendaries glories catalanes, quin nom ha traspasat les fronteres portant lluny, ben lluny de nostra patria, els fruits de sa portentosa creació, cubrint de nom y gloria la literatura catalana.

Dijous va commemorar nostra vila la luctuosa data, de trista recordansa, del 4 de Mars de 1874, en quin dia els carlistas, comandats per en Tristany y en Moore, van apoderarse de la població després de ferma resistencia dels seus vehins.

Com cada any, al matí se van celebrar a la Iglesia parroquial solemnes funerals ab orquestra en sufragi de las victimas que aquell dia pagaren ab sa vida son amor a la llibertat y a la població.

Després se va organisar a la plassa de Pi y Margall la processó cívica, a la qual concorregueren comissions de las entitats y Societats polítiques, obreras y recreativas, algunas ab llurs estandarts y banderas, y la orquestra y coros, presidida per l' Ajuntament.

Després de recorre els principals carrers la manifestació se dirigí al cementiri, y sobre la tumba hont reposan aquells malhaurats vendrellenchs, se depositaren las ofrenas de recordansa que anyalment, en el dia d'avuy, els hi dedica la població.

Descansin en pau.

Dilluns d'aquesta setmana va celebrarse a la Audiencia provincial de Tarragona el judici oral pera veures la causa que per injurias al Alcalde y regidors del Ajuntament d'aquesta vila, se seguí en el Juljat d'instrucció de la mateixa contra Valentí Carné.

El fiscal substitut senyor Cortés estimá que l'fet, dos solts publicats en el setmanari *La Comarca*, constituïa dos delictes d'injurias, penats en quatre mesos y un dia de arrest major cada un d'ells y'l pago de costas.

El lletrat senyor Ventosa, defensor den Carné, va demanar en el seu informe la absolució.

Quedá conclós pera sentencia.

Al següent dia devia celebrarse altre judici pera veures altre causa idéntica, procedent del mateix Juljat, seguida contra Francisco Barot; pero se va suspendre a causa de que, poch avans de comensar la vista, el lletrat defensor senyor Ventosa va sofrir un fort desmay que per de prompte va enquermer a la seva familia, pero que no passá d'aquí, de lo qual ens alegrem.

Durant els mesos de Mars y Abril correspon actuar com adjunts del Juljat municipal d'aquesta vila, en els assumptes que la llei determina, don Joseph Olivé Solé y don Joseph Evertit Sagarra.

L' Arcaldia d'aquesta vila crida a D. Jaume Pujol y Barbé pera que se serveixi passar a la Secretaria de l' Ajuntament ahont l'enteraran d'un assumpte que l'interessa.

El dilluns d'aquesta setmana va cometres un assassinat en el terme d'Aiguamúrcia, hisenda del Mas Palau, en la persona d'un vehí de Vilarrodona conegut per Janilles, corredor de vins. El presunt autor, que es un convehi de la víctima conegut per Carí del Met, va esser detingut pel somatent de Vilarrodona, que, junt ab la escopeta ab la qual va cometre'l crim, el posá a disposició del Juljat d'instrucció d'aquels partit, que instrueix las oportunas diligencias pera esclariment del fet.

Segons se diu, els movils del crim foren unas disputas referents als drets ó pertinençias d'un camí.

Se'ns diu que pel Juljat d'instrucció de Tarragona, qui entén en la causa que s'instrueix contra l'ex-administrador de Loterías d'aquesta vila Valentí Carné per haver intentat rifar, eludint el pago dels drets corresponents una casa de la seva propietat, se

ha dictat auto de procesament contra'l referit Carné.

Demá a la tarda, en el teatre del Casino Circo, se donará una segona representació de la hermosa y aplaudida sarsuela *La conquista de Madrid*.

A la nit, tercera funció de abono, se posará en escena *Las dos princesas*.

La ciutat de Valls ha celebrat ab grans festas la commemoració del centenari de la batalla del Pont de Goy, que perderen els francesos el dia 26 de Febrer de 1809.

Ab aquest molin, nostre confrare *La Crónica de Valls* ha publicat un número extraordinari molt interessant, ab diferent grabats, una tricomia d'una vista del célebre pont que doná nom a la batalla, y una reproducció en colors de la Creu del Mérit Militar que va concedirse a la ciutat de Valls.

El text tambe es molt interessant, tot ell de treballs històrics referents a la famosa batalla y a la població de Valls.

Es digue de mentar el treball tipogràfic del susdit número, imprés a la impremta de E. Castells d'aquella població.

La companyia de sarsuela que actúa en el teatre del Casino Circo, anirá els dissaptes a donar representacions al teatre «Unión» de la vehina vila de Torredembarra, comensant avuy ab la sarsuela en tres actes *Campanone*.

Junt ab la companyia hi va també la orquestra de nostra vila.

El ministre de la Gobernació ha enviat a tots els governadors una circular ordenantlos uns viatges d'inspecció y estudi a tots els pobles de las respectivas provincias, motivats per la próxima aplicació de la nova ley d'Administració local.

En la circular del ministre se precisa que tots els gastos que ocasionin aquests viatges y estadas a las poblacions, vagin a càrrech del Govern y que de cap manera s'admeti que depenguin dels Ajuntaments.

La revista *La Nova Catalunya*, de la Habana, ha publicat un número extraordinari en homenatge al gran mestre del federalisme espanyol don Francisco Pi y Margall, ab motiu de la funció que a benefici dels fondos destinats a aixecar un monument al gran repúblicà a Barcelona, ha celebrat en el Teatre Nacional de l'Havana l' eminent actor catalá Enrich Borrás.

El susdit número conté molts treballs literaris, tant en castellá com en catalá, firmats per distingits escriptors residents a l'Havana, llohent a Pi y Margall, y a més el retrat d'aquest y'l den Borrás en el paper de «Lo monjo negre».

Tant si's menja carn ó peix
com pollastre ó bacallá,
s'ha de beure en tots els ápats
aigua **Vichy Catalá**.

De venda en la Confiteria de casa **Pau Mata**, carrer Alt número 13.

Suscripció pera que no quedi desatesa la Beneficencia ab motiu de no haverse pogut celebrar la Cavalcada benéfica el dilluns de Carnestoltes.

Suma anterior.	148 pessetas
Francisco de Riera.	1 »
Joseph Mamburú.	1 »
Joseph Belau.	1 »
A. G.	2 »
Ramon Germans y Nebot.	2 »
Pere Lleó.	5 »
Joseph Magriñá.	1 »
Josep Ivern Moragas.	1 »

Total. 162 »

Continua oberta la suscripció.

Secció Oficial

Plassa Mercat.

Recaudació obtinguda en la Plassa Mercat desde'l dia 27 al 5 inclusiv del mes de Mars, 66'50 pesetas.

Registre Cívil.

Inscripcions verificadas desde'l dia 27 al 5 del current mes.

Naiements.—Cap.

Defuncions.—Rosa Geda Fabré de 65 anys.

Matrimonis.—Cap.

IMPREMTA RAMON GERMANS Y NEBOT.—VENDRELL

ANUNCIS

GRAN HOTEL CONTINENTAL

DE
Martí y Redón, S. en C.

ESTABLIMENT DE PRIMER ORDRE COMPLETAMENT NOU Y CONSTRUIT
EXPROFÉS PARA HOTEL.

SITUACIÓ INMILLORABLE APROP DE LA ESTACIÓ Y DEL PORT.

Magnífiques terrasses ab vistes
al mar y al camp.
Habitacions estucades.
Cuarto de bany ly dutxa.

Salons de lectura y pera visites.
Auto-garage
Cuarto fosch pera fotógrafs.
Llúm eléctrica. — Water closets.

Higiene y confort modern. — Servey de gran luxu pera banquets.

CAFÉ - RESTRURANT

Apodaca, 30 - TARRAGONA - Teléfono, núm. 5

Taller de confeccions pera senyora á cárrech de **Antonia Constantí y Güell**

Poso en coneixement de mas clientas y del públich en general haver establert mon taller de confeccions de vestits pera senyora y criaturas en el centric carrer de la Baixada, número 5, ahont tindré la satisfacció de servir á totas las qui necessitin serveys de modista, ab aquell cuydado y esmero que's requereix.

⇒ Preus economichs ⇒

La borrachera no existe ya

Se manda gratuitamente una muestra
de este COZA maravilloso

Se puede tomar en café té, leche, licor, cerveza, agua ó
alimentos, sin saberlo el bebedor

TENGAN CUIDADADO CON LAS FALSIFICACIONES
El polvo COZA solo es eficaz contra la embriaguez

El polvo COZA produce el efecto maravilloso de dis-
gustar al borracho del alcohol (cerveza, vino, ajeno, etc.)
Otra tan silenciosamente y con tanta seguridad que la mu-
jer, hermana ó hija del bebedor, pueden administrárselo
sin saberlo él y sin que se necesite decirle, lo que determinó
su cura.

El polvo COZA ha reconciliado millares de familias,
ha salvado millares de hombres del oprobio y del deshonor
y les ha vuelto ciudadanos vigorosos y hombres de negocios
muy capaces; ha conducido á más de un joven por el camino
derecho de la felicidad, y prolongado muchos años de vida de ciertas personas.

La Casa que posee este polvo maravilloso, envía gratuitamente; á quien lo
pida, un libro de testimonios y una muestra.

El polvo Coza es garantizado inofensivo
El polvo Coza se encuentra en todas las farmacias y en los depósitos al pie
indicados.

Los depositarios no dan muestras, más dan gratuitamente el libro de testi-
monios á los que se presenten en su farmacia

Coza House, 76, Wardour Street,
Londres, 412, Inglaterra

Depósito en Vendrell: Farmacia de Manuel Trayner

Guano Espinás

MARCA SAN JORDI

Esponja la tierra. - Da humus.

Aumenta el poder absorbente

No es arrastrado por las lluvias

FABRICA DE GUANOS

Primeras materias per abonos

GUANOS ESPECIALES
pera vinyas y cereals

Anton Trillas

Carrer de Montserrat. - VENDRELL

A disposició

Ramon Germans y Nebot IMPRESSORS

Unica casa que serveix al Vendrell
las mellors tintas conegudas

Tinta fixa

Pelikan 4001

Blau negre inalterable

Tinta comunicativa

Pelikan 5001

Superior á totas las altres

Tinta Stafford's

La mellor tinta negra inalterable

Copierstift

Llapis tinta
superior
30 céntims un

Regional

El mes elegant y mes bon llapis de butxaca
15 céntims cada un

Plassa Pi Margall número 2